

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

A7-0048/2014

27.1.2014

RAPORT

Euroopa aiandussektori tulevik ja kasvustrateegia
(2013/2100(INI))

Põllumajanduse ja maaelu arengu komisjon

Raportöör: Anthea McIntyre

PR_INI

SISUKORD

	lk
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
SELETUSKIRI	13
PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS.....	17

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

Euroopa aiandussektori tuleviku ja kasvustrateegia kohta (2013/2100(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu kolmanda osa III ja VII jaotist,
- võttes arvesse 21. oktoobri 2009. aasta määrust (EÜ) nr 1107/2009 taimekaitsevahendite turulelaskmise kohta,
- võttes arvesse 21. oktoobri 2009. aasta direktiivi 2009/128/EÜ pestitsiidide säästva kasutamise saavutamise kohta,
- võttes arvesse nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus)¹, mis võeti üle komisjoni 19. oktoobri 2011. aasta seadusandlikus ettepanekus, mis esitati Euroopa Liidu toimimise lepingu kohase seadusandliku tavamenetluse raames (endine kaasotsustamismenetlus), võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus (ÜTK määrus) (COM(2011)0626), mille kolm asjaomast ELi institutsiooni hiljuti heaks kiitsid,
- võttes arvesse 26 septembri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1182/2007, millega kehtestatakse puu- ja köögiviljasektori erieeskirjad², ja komisjoni 7. juuni 2011. aasta rakendusmäärust (EL) nr 543/2011, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses puu- ja köögiviljasektori ning töödeldud puu- ja köögivilja sektoriga³,
- võttes arvesse 25. oktoobri 2011. aasta määrust (EL) nr 1169/2011, milles käsitletakse toidualase teabe esitamist tarbijatele⁴,
- võttes arvesse 28. juuni 2007. aasta määrust (EÜ) nr 834/2007 mahepõllumajandusliku tootmise ning mahepõllumajanduslike toodete märgistamise kohta⁵,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. märtsi 2001. aasta direktiivi 2001/18/EÜ geneetiliselt muundatud organismide tahtliku keskkonda viimise kohta⁶,
- võttes arvesse oma 21. juuni 1996. aasta resolutsiooni ühenduse iluaianduse algatuse kohta⁷,

¹ ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.

² ELT L 273, 17.10.2007, lk 1.

³ ELT L 157, 15.6.2011, lk 1.

⁴ ELT L 304, 22.11.2011, lk 18.

⁵ ELT L 189, 20.7.2007, lk 1.

⁶ EÜT L 106, 17.4.2001, lk 1.

⁷ EÜT C 198, 8.7.1996, lk 266.

- võttes arvesse komisjoni 9. detsembri 2008. aasta teatist „Toiduainete hinnad Euroopas” (COM(2008)0821),
 - võttes arvesse komisjoni 16. juuli 2008. aasta teatist säästva tarbimise ja tootmise ning säästva tööstuspoliitika tegevuskava kohta (COM(2008)0397),
 - võttes arvesse komisjoni 28. oktoobri 2009. aasta teatist „Toiduainete tarneahela parem toimimine Euroopas” (COM(2009)0591),
 - võttes arvesse komisjoni 28. mai 2009. aasta teatist põllumajandustoodete kvaliteedipoliitika kohta (COM(2009)0234),
 - võttes arvesse komisjoni 3. mai 2011. aasta teatist „Meie elukindlustus, meie looduskapital: ELi bioloogilise mitmekesisuse strateegia aastani 2020” (COM(2011)0244),
 - võttes arvesse komisjoni 28. aprilli 2008. aasta otsust 2008/359/EÜ, millega moodustatakse põllumajandus- ja toiduainetööstuse konkurentsivõimega tegelev kõrgetasemeline töörühm, ja selle kõrgetasemelise töörühma 17. märtsi 2009 raportit Euroopa põllumajandus- ja toiduainetööstuse kohta, millega kaasnevad töörühma soovitusel ja võtmetähtsusega algatuste tegevuskava¹,
 - võttes arvesse 2012. aasta novembri uuringut „Support for Farmers’ Cooperatives (SFC)” (põllumajandustootjate ühistute toetamine), mis esitleb komisjoni käivitatud SFC-projekti tulemusi²,
 - võttes arvesse komisjoni Teadusuuringute Ühiskeskuse tulevikutehnoloogiate instituudi 2013. aasta uuringut „Short Food Supply Chains and Local Food Systems in the EU. A State of Play of their Socio-Economic Characteristics” (lühikesed toidutarneahelad ja kohalikud toidusüsteemid ELis. Nende sotsiaalmajanduslike näitajate olukord)³,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48,
 - võttes arvesse põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni raportit (A7-0048/2014),
- A. arvestades, et puu- ja köögiviljasektor saab ligi 3% ÜPP abirahadest ja moodustab sellegipoolest 18% ELi põllumajandusliku toodangu koguväärtusest, esindab 3% ELi kasutatavast põllumajandusmaast ning on väärt enam kui 50 miljardit eurot;
- B. arvestades, et aiandus hõlmab puuvilju, juurvilju, kartuleid, salateid, maitse- ja ilutaimi, ja arvestades, et aiandussektor hõlmab puukoole, püsikute kasvatamist, aiandusteenuseid, kalmistute hooldust, aiatoodete jaekaubandust, aianduskeskusi, lillepoode ja maastikukujundust;

¹ Kättesaadav aadressil <http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/food/competitiveness/high-level-group/documentation/>

² Kättesaadav aadressil http://ec.europa.eu/agriculture/external-studies/2012/support-farmers-coop/fulltext_en.pdf

³ Kättesaadav aadressil <http://ftp.jrc.es/EURdoc/JRC80420.pdf>

- C. arvestades, et puu- ja köögiviljasektori tarneahela hinnanguline käive on enam kui 120 miljardit eurot, sektoris töötab ligi 550 000 töötajat ja see on oluline majandussektor nendes ELi piirkondades, kus töötuse määr kipub olema kõrge;
- D. arvestades, et EL on suuruselt teine tootja maailmas ning ka suuruselt teine puu- ja köögiviljade importija; arvestades, et selles sektoris nõudlus kasvab ja ületab praegu pakkumise; arvestades, et puu- ja köögiviljade kaubandus suurenes enam kui 90 miljardilt USA dollarilt 2000. aastal peaaegu 218 miljardi USA dollarini 2010. aastal ja see moodustab peaaegu 21 % ülemaailmsest toiduainete ja loomsete saaduste kaubandusest; arvestades, et EL on oma turud ulatuslikult avanud impordile kolmandatest riikidest, kellega ta on sõlminud kahe- ja mitmepoolsed kokkulepped;
- E. arvestades, et aiandussektor – peamiselt tootmis- ja töötlemissektor – toimib Euroopa tasandil majandusliku kordistajana, ergutades nõudlust ja lisandväärtuse loomist muudes majandussektorites, nagu kaubandus, ehitus ja finantsteenused;
- F. arvestades, et mahepuuviljade ja -köögiviljade sektor on ELi turul kõige kiiremini kasvav mahesektor, mille väärtus oli 2011. aastal hinnanguliselt 19,7 miljardit eurot ning kasvumäär ajavahemikul 2010–2011 9%, aastakasvuga 5–10% kümnendi jooksul; arvestades, et istutusala lüügis suurenes ajavahemikul 2010–2011 mahepuuviljade osa 18,2% ja maheköögiviljade osa 3,5%;
- G. arvestades, et vaatamata puu- ja köögiviljade tarbimise kasulikkusele tervisele vähenes nende tarbimine inimese kohta 2011. aastal 27 liikmesriigiga ELis 3% võrra, võrrelduna eelneva viie aasta keskmise tarbimisega;
- H. arvestades, et EL on maailma suurim lille-, lillesibulate ja potitaimede tootja (44% ülemaailmsest toodangust), mida kasvatatakse suurima tihedusega hektari kohta; arvestades, et ilutaimede sektoris on hinnanguline käive tootmise puhul 20 miljardit eurot, hulgikaubanduse puhul 28 miljardit eurot ning jaekaubanduse puhul 38 miljardit eurot, ning see annab tööd ligikaudu 650 000 inimesele;
- I. arvestades, et puu- ja köögivilja kord on ÜPP osa ja selle eesmärgid on muu hulgas toiduahela tasakaalustamine, puu- ja köögiviljade väärtustamine, konkurentsivõime suurendamine ja innovatsiooni toetamine; arvestades, et tuleb parandada tootjaorganisatsioonidesse koondumist, sealhulgas nendes piirkondades, kus rakendusfondid ei ole olnud kättesaadavad mitu aastat ja/või tootmismeetodid on vananenud, muutes süsteemi atraktiivsemaks, sest üle poole ELi taimekasvatajatest ei kuulu ikka veel ühessegi tootjaorganisatsiooni, hoolimata komisjoni eesmärgist saavutada liikmesriikide seas 2013. aastaks keskmiseks tootjaorganisatsioonidesse kuulumise määraks 60%, arvestades, et organisatsioonide vähesus teatavates liikmesriikides tuleneb osaliselt tootjaorganisatsioonide tegevuse peatamisest, mis tekitab tootjate seas ebakindlust; arvestades, et kuna tootjaorganisatsioonid etendavad olulist rolli puu- ja köögiviljaorganisatsioonide läbirääkimisalase mõjuvõimu parandamisel, on oluline hoida tootjate seas ära ebakindlust ning selgitada selleks Euroopa õigusakte, mis käsitlevad tootjaorganisatsioonide tunnustamist;
- J. arvestades, et Eurostati andmetel tõusid ELi põllumajandustootjate kogusisendkulud ajavahemikul 2000–2010 keskmiselt peaaegu 40%, samal ajal kui põllumajandustootja

hinnad tõusid keskmiselt vähem kui 25%; arvestades, et peaaegu 80% sisendkulude tõusust moodustasid sünteetilised väetised ja mullaparandusained, peaaegu 30% seemned ja istutusmaterjalid ning ligi 13% taimekaitsevahendid;

- K. arvestades, et mulla viljakuse vähenemine erosiooni tõttu, orgaanilise ainese vähesem lisandumine, mis põhjustab mullaosakeste struktuuri ja huumusetaseme halvenemist, langenud toitainete- ja veeäilitusvõimet, ning ökoloogiliste protsesside vähenemine on märkimisväärne kulu nii põllumajandusettevõtjatele kui ka avaliku sektori eelarvele;
 - L. arvestades, et aianduse jaoks teadusuuringute praktikasse rakendamise „teadmiste ühenduskanal” on pinge all ning et erasektori teadusuuringutega seotud kulutused on üldiselt madalad, kusjuures teadus- ja arendustegevus moodustab ainult 0,24% toiduainetööstuse kogukulust 15 liikmesriigiga ELis 2004. aastal, mis on viimane ajavahemik, mille kohta andmed on saadaval;
 - M. arvestades, kui suur hulk köögiviljasorte on nende väiksema majandusliku tasuvuse tõttu kadumisohus, ja arvestades nende põllumajandustootjate ökoloogilist, sotsiaalset ja kultuurilist funktsiooni, kes selliste sortide viljelemist jätkates hoiavad alles Euroopa põllumajanduse olulisi koostisosi;
 - N. arvestades, et üha suuremad raskused kahjuriennetuses, -tõrjes ja -likvideerimises ning taimekaitsevahendite piiratud kättesaadavus köögiviljakultuuride kaitsmiseks võivad ohtu seada Euroopa põllumajanduse mitmekesistamise ja köögiviljakasvatuse kvaliteedi;
 - O. arvestades, et aiandusettevõtjad tegutsevad sageli samal ajal nii tootmise, kaubanduse kui ka teenuste valdkonnas;
 - P. arvestades, et liigisisest geneetilist muundamist saab määratleda kui geenitehnoloogiat, millega viiakse manipuleeritavasse taime samast perekonnast või liigist pärit sugulaste geen;
1. rõhutab, kui oluline on edendada ELi aiandussektorit ja võimaldada sel konkureerida ülemaailmsel turul innovatsiooni, teadus- ja arendustegevuse, energiatõhususe ja -julgeoleku, kliimamuutusega kohanemise ja selle leevendamise ning turustamise parandamiseks võetavate meetmete abil, samuti seda, kui oluline on jätkata jõupingutusi tootjate ja tarnijate vahelise tasakaalustamatuse kaotamiseks tootmissektori koondamise abil;
 2. rõhutab, et on vaja hõlbustada tootjate kolmandate riikide turgudele juurdepääsu saamist; kutsub komisjoni üles suurendama oma jõupingutusi, et toetada puu- ja köögiviljade, lillede ja ilutaimede eksportijaid selliste üha arvukamate mittetariifsete tõkete ületamisel nagu mõne kolmanda riigi fütosanitaarstandardid, mis muudavad ELi ekspordi keeruliseks, kui mitte võimatuks;
 3. kutsub komisjoni üles kehtestama kõigile turuosalistele ELis ühesugused turulepääsu tingimused seoses turustamisnormide, päritolu märgistuse jms ning tagama nende täitmise asjaomase järelevalve kaudu, et vältida konkurentsimoonutusi;
 4. ergutab edendama puu- ja köögiviljade tarbimist liikmesriikides selliste haridusmeetmete

nagu ELi koolipuuvilja kava ja samuti riiklike programmide – näiteks Ühendkuningriigi programmide „Kasvata ise oma kartulid” ja „Küpseta ise oma kartulid” (Grow Your Own Potato and Cook Your Own Potato) – abil;

5. märgib, et sageli on kohalikel ja piirkondlikel turgudel puudus seal toodetud köögiviljast, mistõttu tuleb edendada põllumajandusettevõtlust nendes piirkondades, eelkõige stimuleerida noorte ettevõtlust kui tööhõivevõimalust põllumajandussektoris ja kohalikku päritolu värskete toodetega varustamise tagatist;
6. rõhutab iluaianduse hüvesid inimese tervisele ja heaolule tänu rohealade täiustamisele, mis parandab linnakeskkonda seoses kliimamuutustega ja maapiirkondade majandust; rõhutab, et see sektor vajab rohkem aktiivset toetust nii investeeringute ergutamise kui ka karjääri edendamise mõttes;
7. peab tervitatavaks ELi puu- ja köögivilja korra meetmeid, mille eesmärk on suurendada turule suunatust ELi taimekasvatajate seas, ergutada innovatsiooni, edendada puu- ja köögivilja, suurendada kasvatajate konkurentsivõimet ning parandada toodangu turustamist, toodete kvaliteeti ja tootmise keskkonnaaspekte, pakkudes toetust tootjaorganisatsioonidele, tootjaorganisatsioonide ühendustele ja tunnustades tööstusharusiseseid organisatsioone ning samuti edendades klastrite moodustamist, mis loovad uusi tuluvooge, mida saab juhtida uutesse investeeringutesse; juhib sealjuures tähelepanu asjaolule, et tuleb võtta meetmeid otseturustajate diskrimineerimise vältimiseks ning pakkuda neile võimalust viia ellu innovaatilisi projekte ja tõhustada oma konkurentsivõimet;
8. juhib tähelepanu asjaolule, et kohalik ja piirkondlik kasvatamine ja turustamine aitab maapiirkonnas luua ja säilitada lisandväärtust ja töökohti;
9. juhib tähelepanu sellele, et väikesed väärtusahelad aitavad vähendada kliimat kahjustavat heidet;
10. märgib, et linnakeskkonna põllumajandus pakub aiandussektorile uusi võimalusi;
11. tunneb heameelt komisjoni avalikku arutelu käsitleva aruande „ELi puu- ja köögiviljasektori korra läbivaatamine” üle, ja eelkõige selle jao 3.8 üle, milles tunnistatakse vajadust praeguste tootjaorganisatsioonide reguleerivate eeskirjade lihtsustamise järele, toetatakse ettepanekut tootjaorganisatsioonide tugevdada ja märgitakse, et enamik vastuseid toetab praeguse toetuskorra põhifilosoofia säilitamist;
12. rõhutab, et bürokraatia vähendamine on eriti oluline väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate jaoks, kuigi niisugused meetmed ei tohi kahjustada nende jaoks samuti vajalikku õiguskindlust;
13. peab tervitatavaks asjaolu, et ÜPP reformi kokkuleppes säilitatakse tootjaorganisatsioonide põhine Euroopa puu- ja köögiviljaabi süsteem, tunnistades samas, et olemasolevad vahendid ei ole alati olnud tõhusad, mida tunnistab ka komisjon oma avaliku arutelu dokumendis „ELi puu- ja köögiviljasektori korra läbivaatamine”, ja toetab seepärast Newcastle'i rühma tööd, mis on suunatud ELi puu- ja köögivilja korra parandamisele, mille puhul tuleb samuti arvestada liikmesriikides kooperative reguleeriva

õigusliku korra eripära, et mitte piirata uute tootjaorganisatsioonide loomist ning austada samaaegselt asjaolu, et tootjad võivad valida tootjaorganisatsioonide süsteemidest väljajäämise; võtab samuti teadmiseks liidu kriisijuhtimisvahendi käivitamise raskete kriiside puhul, mis puudutavad mitut liikmesriiki, ja toonitab, et see vahend peaks olema avatud kõikidele tootjatele, olenemata sellest, kas nad kuuluvad tootjaorganisatsioonidesse või mitte;

14. selleks et toetada tootjaorganisatsioonide tegevust, mis on tootjatele kasulik, palub komisjonil töötada ELi puu- ja köögivilja korra läbivaatamise käigus välja selged ja praktilised eeskirjad tootjaorganisatsioonide ülesehituse ja töömeetodite kohta ning kohandada korda liikmesriikide olemasolevate turustruktuuridega, et tootjaorganisatsioonid saaksid etendada oma rolli ja et kasvatajatel oleks stiimul nendega ühineda, tingimusel et see ei ohusta kõnealuse korra peamiste eesmärkide saavutamist ja et kasvatajail on vabadus teha neis küsimustes ise otsuseid;
15. märgib murelikult, et komisjoni audiitorid saavad tootjaorganisatsioonide kava eeskirju laialt tõlgendada, mis põhjustab suurt ebakindlust ja võib tuua liikmesriikidele kaasa eraldistest ilmajäämise ja kohtuliku kontrolli ohu; rõhutab samuti, et auditeerimiskord ja finantskorrektsioonid tuleb teostada aegsamalt ja kokkulepitud auditiperioodi jooksul;
16. märgib, et kogu ELis püsivad ebaausad kaubandustavad, mis kahjustavad aiandusettevõtteid ja nende tootjaorganisatsioone ning vähendavad kasvatajate usaldust tulevikku investeerimise suhtes; on arvamusel, et kõigi tarneahela osaliste vahel kokku lepitud toimimisjuhend, mida toetab õigusraamistik ja mille üle teostab igas liikmesriigis järelevalvet riiklik vaidluste lahendaja, et jälgida kaubandustavasid, võib märkimisväärselt parandada toiduahela ja siseturu toimimist;
17. on seisukohal, et mitmesugused paljudes turustusahelates vastu võetud eraõiguslikud standardid taimekaitsevahendijääkide kohta kujutavad endast tegelikult puu- ja köögiviljasektori tootjate jaoks karistavaid konkurentsivastaseid meetmeid; palub komisjonil sekkuda, et selline teguviis kaotada, arvestades, et ELi õigusaktidega sätestatud taimekaitsevahendijääkide tasemed kaitsevad tarbijate ja töötajate tervist;
18. kutsub komisjoni ja liikmesriiki üles edendama integreeritud tõrjet, toetama innovatsiooni ja ettevõtlust rohkema teadus- ja arendustööga kemikaalivabade alternatiivide (nagu kahjurliikide looduslike vaenlaste ja parasiitide) valdkonnas ning kasutama teadusuuringute ja innovatsiooni raamprogrammi Horisont 2020, et rahastada rakendusuuringuid, millega toetatakse integreeritud kahjuri-, haigus- ja umbrohutõrje arendamist, pakkuma tootjatele vajalikke vahendeid ja teavet, et järgida direktiivi 2009/128/EÜ, mille artikli 14 kohaselt võtavad liikmesriigid „kõik vajalikud meetmed, et edendada vähese pestitsiidikasutusega taimekaitset, eelistades võimaluse korral kemikaalivabu meetodeid” ja „loovad integreeritud taimekaitse rakendamiseks vajalikud tingimused või toetavad kõnealuste tingimuste loomist”;
19. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles edendama ja rõhutama nende ökoloogiliste protsesside intensiivistamist, millega tagatakse mulla pikaajaline hea seisund, viljakus ja teke ning kahjurite populatsiooni kontrollimine ja reguleerimine; usub, et pikemas perspektiivis võib see viia põllumajandusettevõtjate tootlikkuse suurenemiseni ja avaliku sektori eelarve kulude vähenemiseni;

20. rõhutab, et aiandussektor sõltub erinevatest taimekaitsetoodetest, ning nõuab tungivalt, et komisjon rakendaks nende toodete reguleerimise riskipõhist käsitusviisi, mida õigustavad vastastikuselt hinnatud ja sõltumatud teaduslikud tõendid; rõhutab, et vähemlevinud kasutusviisid on kättesaadavate toimeainete nappuse tõttu eriti haavatavad; kutsub komisjoni üles tugevdama andmete, eriti jääkaineid käsitlevate andmete kogumise koordineerimist liikmesriikides, kuna need andmed on oluline nõue söödavatele erikultuuridele loa andmisel; nõuab tungivalt, et põllumajanduse ja maaelu arengu, tervise- ja tarbijaküsimuste, keskkonna ning konkurentsi peadirektoraadid teeksid strateegilist koostööd, et võtta eri seisukohtadest lähtuvalt arvesse muudatuste mõju taimekaitsetoodete määrusele;
21. nõuab tungivalt, et komisjon vaataks läbi määruse (EÜ) nr 1107/2009 artiklis 40 sätestatud taimekaitsevahendite lubade vastastikuse tunnustamise korra toimimise, et lihtsustada lubade rakendamist ja kaotada ülemäärane bürokraatia, ja kaaluks taimekaitsevahendite reguleerimise ülemaailmse ühtlustamise pikaajalist eesmärki ning ekspordi puhul mittetariifsete kaubandustõkete vähendamist;
22. nõuab tungivalt, et komisjon esitaks viivitamata vastavalt määruse (EÜ) nr 1107/2009 artikli 51 lõikele 9 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande Euroopa vähemlevinud kasutusviiside ja eripõllukultuuride fondi asutamise kohta; rõhutab, et sellisest fondist tuleks rahastada käimasolevat Euroopa tööprogrammi põllumajandusliku toiduainetööstuse ettevõtjate, pädevate asutuste ja sidusrühmade, sealhulgas teadusasutuste vahelise koordineerimise ja koostöö jaoks, vajaduse korral eripõllukultuuride ja vähemlevinud kasutusviiside kaitsmisele suunatud teadus- ja uuendustegevuse arendamiseks ja rahastamiseks;
23. märgib, et impordi suhtes kehtestatud ja Euroopa toodangu puhul nõutavate taimekaitsevahendite vahel puudub vastastikkus; juhib tähelepanu, et see pidev erinevus kahjustab ELi tootjate konkurentsivõimet ja ka Euroopa tarbijate huve;
24. tuletab meelde, et taimekaitsetoodete määrus (21. oktoobri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1107/2009¹) ja uus biotsiidide määrus (22. mai 2012. aasta määrus (EL) nr 528/2012²) nõuavad, et komisjon täpsustaks 2013. aasta detsembriks sisesekreetsioonisüsteemi kahjustavate omaduste kindlaksmääramise teaduslikke kriteeriume; tunneb muret, et nende kriteeriumidega eemaldatakse tähtsad ained, mida oleks võimalik endiselt vastuvõetava riskitasemega kasutada; toonitab, kui oluline on menetluse läbipaistvus, et asjaomased turul osalejad mõistaksid otsuste aluseks olevaid teaduslikke põhjendusi ja oleksid teadlikud uute kriteeriumide väljatöötamise kaasatud osalejatest; nõuab tungivalt, et komisjon võtaks sisesekreetsioonisüsteemi kahjustavate ainete ettepanekuid esitades täielikult arvesse erinevate käsitusviiside mõju;
25. palub, et komisjon hindaks uuesti kehtivaid piiranguid teatavate neonikotinoiidide kasutamise puhul ning uuriks järjepidevalt selle valdkonna uusi teaduslikke tõendeid; nõuab samuti tungivalt, et komisjon hindaks nõuetekohaselt mis tahes (asukoha, kasutusviisi ja -aja) piirangu keskkonnamõju enne selle jõustamist ning kaaluks nõuetekohaselt igasugust majanduslikku mõju;

¹ ELT L 309, 24.11.2009, lk 1.

² ELT L 167, 27.6.2012, lk 1.

26. rõhutab, et aiandussektor sõltub suuresti kvaliteetsete eriväetiste kasutamisest; tunneb heameelt ELi väetiste määruse praeguse läbivaatamise üle, kuid võtab murelikult teadmiseks komisjoni eesmärgi lisada määrusesse varem mittelubatud mullaparandusained; rõhutab, et selliste ainete puhul ei nõuta täpsust tootmisel ega kasutamisel, ning palub komisjonil mitte lisada neid aineid väetiste määruse kohaldamisalasse;
27. rõhutab asjaolu, et aiandussektor on innovaatiliste täppispõllumajanduse süsteemide arendamisel ja kasutuselevõtmisel esirinnas, ja usub, et sellised süsteemid vähendavad pestitsiidide ja väetiste kasutust, suurendavad turustatavat saaki ja vähendavad jäätmeid ning parandavad samuti tarnete ja majandustulemuste järjepidevust; toonitab, et taimekasvatuse meetmed, nagu külvikord ja vahekultuuride kasvatamine, vanade ja uute põllukultuuride kasutamine ning teadus- ja arendustegevus peaksid olema suunatud keskkonnakahju vähendamisele;
28. võtab teadmiseks komisjoni ettepaneku võtta vastu määrus, milles käsitletakse taimset paljundusmaterjali (COM(2013)0262), ja tunneb muret selle pärast, et see avaldaks ebaproportsionaalset mõju aiandussektorile, eelkõige ilutaimede ja puuviljakasvatuse valdkonnas; rõhutab, et mis tahes õigusaktid peaksid olema proportsionaalsed ning tunnustama subsidiaarsuse põhimõtet; toonitab samuti, et õigusaktide muudatused ei tohi ohustada tavapäraseid liike ja kultuure, vaid peaksid soodustama geneetilist mitmekesisust põllukultuuride populatsioonides, pikaajalist toiduga kindlustatust ja toidusüsteemide vastupanuvõimet;
29. võtab teadmiseks invasiivsetest võõrliikidest aianduskultuuride mõju keskkonnale laiemalt, kuid soovib, et komisjoni ettepanekus võtta vastu määrus invasiivsete võõrliikide sissetoomise ja levimise ennetamise ja ohjamise kohta (COM(2013)0620) võetaks kasutusele piirkondlik või riigipõhine lähenemisviis, mille puhul tunnistatakse, et mõned Euroopa piirkonnad on haavatavamad kui teised ja et Euroopa erinevatel aladel on erinev kliima, mis toetab erinevaid taimesorte;
30. nõuab tungivalt, et komisjon kaitseks üldpõhimõttena taimesordiaretajate vabadust vabalt kasutada olemasolevaid taimi, et aretada ja turustada uusi, olenemata taimedele laienevatest mis tahes patendinõuetest;
31. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles toetama kohalike puu- ja köögiviljaturgude arengut ning lühikesi tarneahelaid, tagades seeläbi toote värskuse;
32. nõuab tungivalt, et komisjon peaks aianduskultuure prioriteetseks rahastamise ning uusi ja innovaatilisi sordiaretusmeetodeid kasutavate teadusuuringute puhul, tooks selgust uute sordiaretusmeetoditega toodetud taimede regulatiivsesse olukorda ning tagaks, et kui sordiaretusmeetodi puhul on leitud, et see ei vii geneetiliselt muundatud organismini, käsitletakse seda tavapärase sordiaretusmeetodina ning seega ei kohaldataks selle suhtes ühtegi protsessipõhist turustamiselset loamenetlust;
33. palub komisjonil eristada liigisiselt geneetiliselt muundatud ja transgeenseid taimi ning luua erinev heakskiitmisprotsess liigisiselt geneetiliselt muundatud taimede jaoks, tunnustamaks, et liigisisene geneetiline muundamine on tavapärase sordiaretuse kiirendatud vorm; ootab tervise- ja tarbijaküsimuste peadirektoraadi nõutud Euroopa

Toiduohutusameti arvamust, milles hinnatakse uute biotehnoloogiliste sordiaretusmeetodite tööühma avastusi;

34. rõhutab aiandussektori hooajaliselt suuri tööjõualaseid vajadusi, ja palub liikmesriikidel tagada, et oleksid kehtestatud tõhusad kavad, mis tagaksid aiandustootjate juurdepääsu tööjõule, mida nad aasta võtmetähtsusega ajavahemikel vajavad, järgides samas täielikult hooajatöötajate direktiivi nõudeid, sealhulgas õiglase palga põhimõtet;
35. avaldab heameelt selle üle, et õpipoisiõppele ja tööjõu koolitamisele pannakse taas suuremat rõhku, kuid märgib murega, et aiandusalaseid õpipoisikoolitusi läbivate inimeste arv on mõnedes liikmesriikides madal, mille tagajärjel vähenevad võimalused noorte jaoks, kes tunnevad selle sektori vastu huvi; tunnistab, et mitte kõik õpipoisiõppes osalevad noored ei ole selleks õppeks sobilikud; toonitab, et jõupingutusi, mida tehakse noorte ergutamiseks seoses aiandussektoris pakutavate töökohtadega ja neile koolituse andmiseks tuleks toetada teadlikkuse suurendamise ja teabekampaaniatega, mis parandavad sektori kuvandit;
36. nõuab tungivalt, et põllumajanduslik toidusektor ning teadlaskond teeksid süsteemselt koostööd, et järgmist teadlaste põlvkonda kõita ja välja koolitada ning olemasolevat tööjõudu täiendada;
37. rõhutab valitsuse, tööstuse ja teadusorganisatsioonide vaheliste partnerluste tugevdamise ja laiendamise eeliseid ning vajadust tagada, et selliste partnerluste toetamise kavad koostataks viisil, millega suurendatakse üldiselt investeringute mõju ja ühtlustatust;
38. rõhutab, et tõhusalt tuleb kasutada kvalifitseeritud teaduslikke vahendeid, et kiirendada teadus- ja arendustegevuse tulemuste rakendamist innovaatilise põllumajandustootmistehnoloogia siirdega aiandussektoris ning teadusuuringute, innovatsiooni, koolituse ja laiendamise ühendamist põllumajandussektoris majanduspoliitikaga, mis vastab aiandussektori tootearenduse nõuetele, suurendades samaaegselt selle tõhusust;
39. on seisukohal, et lillekasvatuse- ja ilutaimede sektoril tuleb võimaldada paremini kasutada liidu teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja innovatsiooni programme, ning kutsub komisjoni üles lisama programmi Horisont 2020 konkursikutsetesse ka „kaitstud viljeluse”, et ergutada innovatsiooni näiteks seoses säästva taimekaitse, säästva vee- ja toitainete kasutuse, energiatõhususe, täiustatud viljelus- ja tootmissüsteemide ning säästva transpordiga;
40. on seisukohal, et põllumajanduslike ja aianduslike teadusuuringute rahastamisel liikmesriikide eelarvepiirangute tingimustes tuleks julgustada kolmandate isikute, sealhulgas, kuid mitte ainult jaemüüjatepoolset rahastamist, ja see peaks olema kooskõlas sektori kogu teadusuuringutega seotud huviga;
41. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles hõlbustama juurdepääsu pikaajalisele rahastamisele tänapäevastesse aianduse tootmistehnoloogiatesse investeerimiseks, et parandada aiandussektori toodete ja teenuste konkurentsivõimet;
42. rõhutab kvaliteetse äriplaani tähtsust kapitalivahendite hankimisel; soovib, et kasvatajad

kasutaksid enam äritoetusi ja nõuandeteenuseid, ning nõuab tungivalt, et komisjon teeks tööstusega tihedamat koostööd, et tagada selliste teenuste hõlbus juurdepääsetavus kasvatajate jaoks;

43. nõuab tungivalt, et komisjon ajakohastaks osana läbipaistvast protsessist, mis hõlmab sektori töötajaid, gruppi 6 kuuluva loetelu (eluspuud ja muud taimed; taimesibulad, -juured jms; lõikelilled ja dekoratiivne taimmaterjal) 2012. aasta kombineeritud nomenklatuuris;
44. tunneb muret võimaluse pärast, et aiandustootmine viiakse EList välja;
45. tunneb sügavat muret asjaolu pärast, et söödavatest saadustest läheb kolmandik kuni pool raisku välimuse tõttu, ja palub, et komisjon looks võimalikult kiiresti võimalused saaduste turustamiseks laiemate kvaliteedinõuete alusel eriti kohalikel ja piirkondlikel turgudel, tagades samaaegselt läbipaistvuse ja turu nõuetekohase toimimise; juhib tähelepanu Austrias ja Šveitsis korraldatud katseprojektidele, mille raames müüakse iluvigadega puu- ja köögivilju; kutsub selvehalle üles võtma arvesse turu-uuringuid, mille kohaselt ei ole paljud tarbijad üldse mures puu- ja köögiviljade ilusa välimuse pärast ning on rahul, kui saavad osta madalama sordi toodangut, eelkõige kui see võib ka odavam olla;
46. võtab murega teadmiseks esmasele turule mõeldud puu- ja köögiviljade kogukaod ja raiskamise ning märkimisväärse majandusliku kahju ettevõtetele; mõõnab, et süsteemse toiduraiskamise vähendamine on otsustav toidutarnete suurendamisel maailma üha suurenevale rahvastikule; tunneb sellegipoolest heameelt jõupingutuste üle, mida toidutarneahela osalised on teinud, et suunata see toodang järelturule, selle asemel et see kõrvaldada;
47. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles muutma õigus- ja poliitiline keskkond võimalikult toetavaks aiandussektori jäätmete kasutamisele; juhib tähelepanu asjaolule, et mitmeid materjale, näiteks seenekomposti, saaks kasutada lisaväärtusega kasvusubstraadi tootmisel, kui see ei oleks liigitatud jäätmeteks;
48. juhib tähelepanu sellele, et akvaponilised süsteemid võimaldavad toota toiduaineid kohapeal ja kestlikult ning aitavad mageveekalade ja köögiviljade kasvatamise suletud süsteemi abil vähendada ressursside kasutamist võrreldes tavapäraste süsteemidega;
49. toonitab, kui oluline on parandada järelevalvet hindade ning toodetud ja turustatud koguste üle ning toota kogu ELi hõlmavat aianduse kasutajate statistikat, et aidata kasvatajatel paremini mõista turusuundumusi, prognoosida kriise ja valmistada ette tulevasi saake; kutsub komisjoni üles lisama oma prognoositeabesse ka ilutaimede sektori;
50. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

SELETUSKIRI

Aiandussektor esindab 18% ELi põllumajandusliku toodangu koguväärtusest ja kasutab ainult 3% ELi haritavast maast. Puu- ja köögiviljadel on tänapäeva ühiskonnas oluline roll ja nad moodustavad tervisliku toitumise olulise osa. See sektor on väga mitmekülgne ning moodustab võib-olla kõige keerukama ja vähim mõistetud osa ELi põllumajandusest.

Liikmesriikides ollakse optimistlikud aianduse tuleviku suhtes, võimalused on arvukad ja mitmekülgsed ning ELil on tähtis roll sektori hiiglasliku potentsiaali realiseerimises.

Kasvatajad toodavat väga palju eri kultuure, millest enamik tuleb täpselt õigel ajal koristada, töödelda ja kohale toimetada, et tagada vastavus töötajate, jaemüüjate ja tarbijate rangete standarditega. Euroopa aiandussektor peab ületama mitmeid raskusi: alates kliimamuutuste mõjuga kohanemisest kuni maailma suureneva rahvastiku toitumiseni, põhjustades väiksemat keskkonnamõju.

Kasvanud temperatuuri ja süsihappegaasi tasemete mõju tähendab, et praeguste kultuuride kasvatamisala liigub Euroopas põhja suunas. Aiakultuurid on muutuvate tingimuste suhtes vastuvõtlikumad kui põllukultuurid. Vee puudujääk mõjutab otseselt aiasaaduste tootmist.

Samas ei tohiks ELi aiandussektorit käsitleda ainult probleemide reana ja teatud ulatuses üritatakse juba praegu lahendada ELi aiandussektori universaalseid muresid. Väiksemate ja vähem spetsialiseerunud tootjate arv väheneb, kuna konkurents, mida pakuvad importijad ja teised kasvatajad, eeldab tööstuse kohanemist ning uusimate masinate ja tootmismeetodite kasutamist. Lisaks sellele oleks väär väita, et üldised tarneahelad on mittetoimivad. Euroopas on viimastel aastatel värskete saaduste sektoris ilmnenud suundumus tarneahela integreeritumate suhtes ning on olemas häid näiteid selle kohta, kus see hästi töötab. Selle suundumuse kiirendamiseks peab sektor rakendama strateegilisemat vaatenurka sellele, kuidas see äri toimib.

Kasvatajad tegutsevad praegu väheneva kasumlikkuse ja suurenevate tootmiskulude tingimustes. Praegused raskused tulenevad peamiselt pikaajalistest struktuursetest muutustest. Tarbijad nõuavad üha enam mugavust toidu ostmisel ja valmistamisel, maitsekuses ja mitmekülguses ning on üha enam mures toidu ohutuse ja kvaliteedi pärast. Tarneahelaga seotud suhted värskete saaduste sektoris on muutunud üha keerukamaks, mistõttu müügitegevust kontrollib üha vähem jaemüüjaid. Samas väheneb mitmetes liikmesriikides värskete saaduste tarnebaas või see kaotab olulise turuosa impordile konkureerivatest Euroopa ja muu maailma riikidest.

Seda probleemi on süvendanud ülemaailmne majanduskriis, mis on põhjustanud tarbimistasemete langemist. Enam kui pooles Euroopa riikidest jääb värskete puu- ja köögiviljade tarbimine endiselt alla WHO soovitatud miinimumtaseme.

Üheks peamiseks ELi puu- ja köögiviljasektori struktuurseks piiriks on põllumajandusettevõtete väike suurus. 2007. aastal ei ületanud üle 70% puu- ja köögivilja

tootvate põllumajandusettevõtete suurus 5 ha, mis tekitab kõrgeid tootmiskulusid põllumajandusettevõtete jaoks, piirab tootmise tõhusust ja vähendab ülemaailmset konkurentsivõimet. Puu- ja köögivilju tootvate põllumajandusettevõtete keskmine suurus on palju suurem Põhjamere riikides kui Vahemere riikides.

Usalduse ja kindluse puudumine tarneahelates on väidetavalt kõige olulisem tegur, mis mõjutab värskete saaduste sektorit. Tihti ilmneb aruteludes kasvatajatega kindluse puudumine koos madala kasumlikkusega, mis põhjustab investeeringute madalaid tasemeid kasvatamisbaasis, mis tingib seejärel madalama tõhususe ja vähenenud konkurentsivõime. Samas võib kõikide tarneahela osaliste vahel kokku lepitud käitumisjuhend, mida toetab õiguslik raamistik, mida kontrollib igas liikmesriigis riiklik kohtunik, anda tootjatele investeerimiseks vajaliku kindluse.

Kasvatajad vajavad ka võimalikult toetavat õiguslikku ja poliitilist keskkonda. ELi puu- ja köögiviljadega seotud kord on aidanud kasvatajatel muutuda enam turule suunatumaks, soodustanud innovatsiooni ja suurendanud kasvatajate konkurentsivõimet tootjaorganisatsioonidele toetuse pakkumise kaudu. Samas ei kuulu enam kui 15 aasta järel üle poole ELi kasvatajatest ühtegi tootjaorganisatsiooni, hoolimata Euroopa Komisjoni seatud eesmärgist saavutada 2013. aastaks keskmiseks määraks 60%. Organiseerumise madalat määra on osaliselt põhjustanud tootjaorganisatsioonide peatamine liikmesriikides, mis on oluliseks mureks, kuna see tekitab ebakindlust tootjate seas ja viib ebasoodsa konkurentsiolekorra tekkimiseni kavas osalevate ja mitteosalevate poolte vahel.

Komisjon peab esitama oma ELi puu- ja köögiviljasektori korra läbivaatamises selgemad praktilised eeskirjad selle kohta, kuidas tootjaorganisatsioonid tuleks üles ehitada ja kuidas neid hallata, ning tagama kava kohandamise liikmesriikides olemasolevatele turustruktuuridele. Kasvatajate positsiooni tugevdamine suurema koostöö, parema sisemise organiseerituse ja haldamisele suunatud professionaalsema tegutsemise kaudu aitab tagada, et kasvatajad saavad piisavalt tulu lepinguliste korralduste üle suurostjate ja jaemüüjatega läbirääkimisi pidades. Selles suhtes on Newcastle Groupi töö eriti tähtis. See on liikmesriikide rühm, mis kohtus 2012. aastal Newcastle'is eesmärgiga parandada ELi puu- ja köögiviljasektori korda ning eelkõige parandada rakendusmääruse (EL) nr 543/2011 sõnastust seoses lihtsustamise ja tunnustamise kriteeriumidega.

Aiandussektor sõltub mitmetest taimekaitsetoodetest. Komisjon peab rakendama nende toodete reguleerimise suhtes riskipõhist käsitusviisi. Vähem levinud kasutusviisid on eriti haavatavad. Oleks väga kahetsusväärne, kui jõutaks olukorrani, kus tootjad ei tööta ELi turu jaoks välja uusi tooteid, vaid otsustavad hoopis keskenduda teistele turgudele, kus regulatiivsed kulud on madalamad.

Komisjon peaks lisaks eelnevale uute teaduslike tõendite valguses läbi vaatama mõnede neonikotonoidide suhtes kehtiva kasutamiskeelu ning peaks enne nende jõustamist nõuetekohaselt hindama selliste piirangute majanduslikku ja keskkondlikku mõju. Tuleb arvesse võtta täppispõllumajanduse potentsiaali aianduses. Sellised meetodid võivad oluliselt vähendada kemikaalide kasutust aianduses.

Ei piisa ainult õigusaktidest. Kuna aianduslike teadusuuringute avaliku sektori poolsele rahastamisele avaldavad mõju liikmesriikide eelarvepiirangud, ei ole kunagi varem olnud nii

tähtis, et julgustataks rohkem sektori juhitud teadusuuringuid ning et jaemüüjad kui toodete teadus- ja arendustegevusest otseselt kasusaavad osapooled investeeriksid osa oma värskete saaduste müügiga teenitud tuludest uuesti sektorisse.

Ühisinvesteeringud uutesse sortidesse, tootmismeetoditesse ja toodetesse, mida tarbijad osta soovivad, võimaldab ELi kasvatajatel säilitada elujõulise tootmisbaasi ja edukalt maailmaturgudel konkureerida. Teadusuuringute rakendamine praktikasse on erilise tähtsusega ja ülioluline, kui ELi aiandussektor soovib oma konkurentidest ees püsida.

ELi rahastatavates teadus- ja arendustegevuse programmides tuleb taas enam tähelepanu pöörata lillekasvatusele ja ilutaimedele. Samas „kaitstud maaharimise” puudumine programmi Horisont 2020 sätete seast põhjustab aianduses kliimaseadmete valdkonna uuenduste võimaluste kasutamata jätmist. Tuleb julgustada ka veemajandust ja energiatõhusust suurendavaid investeeringuid.

Tarbijad ootavad õigusega, et toit on ohutu, tervislik, toites ja mugav, kuid uute tehnoloogiliste edusammudeta on nende ootuste rahuldamine üha keerulisem. Sellega seoses peaks komisjon muutma prioriteetseks majanduslikult tähtsate aiakultuuride rahastamise ja uurimise, kasutades uusi ja innovatiivseid sordiaretusmeetodeid, ning selgitama nende uute meetoditega toodetud taimede regulatiivset olekut;

Praeguseid genoomitehnoloogiaid on võimalik tõhusalt kasutada aiakultuuride parandamise programmides. Need pakuvad rohkelt teavet, mida on võimalik uurida kasulike geenide ja molekulaarsete markerite väljaselgitamiseks. Arengud biotehnoloogias viimase aastakümne jooksul on loonud ka sordiaretusmeetodeid, milles saaks seda teavet kasutada.

Geneetilise muundamise kasutamine huvipakkuvate geenide ülekandmiseks liikide vahel on osutunud võimsaks meetodiks taimedele uute omaduste lisamisel, nagu resistentsus haiguste vastu, stressitaluvus ja parandatud toiteväärtused. See tehnoloogia võib osutada eriti väärtuslikuks selliste aiataimede sortide väljaarendamisel, mille tootmine traditsiooniliste sordiaretusmeetoditega on keeruline või ajamahukas. Samas kasutatakse seda tehnoloogiat ka geenide tõhusaks ülekandmiseks samast liigist taimedele (nt liigisiselt geneetiliselt muundatud taimede tootmiseks).

Aiandussektoris on endiselt probleeme tööjõu kättesaadavusega. Sidusrühmad väidavad, et sektoris on puudus kvalifitseeritud ja pädevatest töötajatest, kuna seda ei tajuta atraktiivse karjäärivalikuna. Põllumajanduslik toidusektor ja teadlaskond peavad süsteemsel viisil koostööd tegema, et järgmist teadlaste generatsiooni ligi meelitada ja välja koolitada ning olemasolevat tööjõudu täiendada.

Aiandussektori spetsiifilisi tööjõuvajadusi ja eelkõige hooaegsete töötajate vajadust tuleks samuti arvesse võtta. Liikmesriigid peaksid kehtestama tõhusad kavad, mis tagaksid, et aiandustootjad saaksid juurdepääsu tööjõule, keda nad aasta võtmetähtsusega ajavahemikel vajavad.

Ka õpipoisiõpe on tööjõu väljakoolitamisel võtmetähtsusega. Samas jääb aiandusalase õpipoisiõpet lõpuni tegevate inimeste arv mõnes liikmesriigis murettekitavalt madalale tasemele. Nõudluse puudumise tõttu on vähenenud ka aiandusega seotud kursuste arv

kõrgharidusasutustes. Samas on olemas aiandusoskuste puudus eelkõige sellistes valdkondades nagu botaanika, taimepatoloogia ja põllumajandusteadus.

ELi aiandusstatistika peab hõlmama kõiki kategooriaid, olema kasutajasõbralik ja seda tuleb ajakohastada kord kvartalis, et saada paremat valdkondlikku teavet. Kvaliteetsed statistilised andmed aitavad kasvatajatel paremini turutrende mõista ja tulevasteks saagikoristusteks valmistuda.

Kasvatajaid peaks julgustatama ka äritoetusi ja nõuandeteenuseid paremini ära kasutama. Seoses sellega peab komisjon tihedamalt sektoriga koostööd tegema, et tagada teenuste kerge juurdepääsetavus. Nagu kõigi ELi ettevõtjate, ja eelkõige VKEde puhul, on vaja oluliselt vähendada aiandusettevõtete regulatiivset koormust.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	21.1.2014
Lõpphääletuse tulemus	+: 22 -: 10 0: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	John Stuart Agnew, Eric Andrieu, Liam Aylward, José Bové, Luis Manuel Capoulas Santos, Michel Dantin, Albert Deß, Diane Dodds, Herbert Dorfmann, Hynek Fajmon, Iratxe García Pérez, Julie Girling, Martin Häusling, Esther Herranz García, Peter Jahr, Elisabeth Jeggle, Elisabeth Köstinger, George Lyon, Gabriel Mato Adrover, Mairead McGuinness, James Nicholson, Rareş-Lucian Niculescu, Marit Paulsen, Britta Reimers, Giancarlo Scottà, Czesław Adam Siekierski, Alyn Smith, Ewald Stadler, Marc Tarabella, Janusz Wojciechowski
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Luís Paulo Alves, Pilar Ayuso, Esther de Lange, Christa Klaß, Anthea McIntyre, Petri Sarvamaa
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Adam Gierek